



საქმე №1ბ/1495-18

გ ა ნ ა ჩ ე ნ ი
საქართველოს სახელით

11 დეკემბერი 2018 წელი

ქ.თბილისი

თბილისის სააპელაციო სასამართლოს
სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის
მოსამართლე მარინა ხოლოაშვილმა

ბოლნისის რაიონული პროკურატურის პროკურორ ნ-----ის სააპელაციო საჩივრის საფუძველზე, ზეპირი მოსმენის გარეშე, განიხილა სისხლის სამართლის საქმე ფ-----ის მიმართ, დაბადებულის 1-----ს, საქართველოს მოქალაქის, პირადი №1-----, საშუალო განათლების მქონის, ნასამართლობის არ მქონის, რეგისტრირებული და ფაქტობრივად მცხოვრების: დ-----, დანაშაული გათვალისწინებული საქართველოს სსკ-ის 126¹-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით.

აღწერილობით-სამოტივაციო ნაწილი:

ბოლნისის რაიონულ სასამართლოს 2018 წლის 29 ოქტომბრის განაჩენით ფ-----ი ცნობილ იქნა დამნაშავედ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისათვის და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვრა თავისუფლების აღკვეთა 1 (ერთი) წლის და 3 (სამი) თვის ვადით, რაც საქართველოს სსკ-ის 63-ე მუხლის საფუძველზე ჩაეთვალია პირობითად და საქართველოს სსკ-ის 64-ე მუხლის საფუძველზე, გამოსაცდელ ვადად დაუდგინდა 1 (ერთი) წელი და 6 (ექვსი) თვე.

ფ-----ს სასჯელის მოხდის ვადაში ჩაეთვალია პატიმრობაში ყოფნის დრო 2018 წლის 31 აგვისტოდან 2018 წლის 29 ოქტომბრის ჩათვლით.

ფ-----ს მსჯავრი დაედო მასზედ, რომ მან ჩაიდინა: ოჯახის ერთი წევრის მიერ ოჯახის სხვა წევრის მიმართ ძალადობა, რამაც გამოიწვია ფიზიკური ტკივილი და რასაც არ მოჰყოლია ამ კოდექსის 117-ე, 118-ე ან 120-ე მუხლით გათვალისწინებული შედეგი, ჩადენილი არასრულწლოვნის თანდასწრებით მისივე ოჯახის წევრის მიმართ.

მის მიერ ჩადენილი დანაშაულებრივი ქმედება გამოიხატა შემდეგში:

2018 წლის 17 აგვისტოს, დილის საათებში, დ-----ში, ფ-----
-----ის საცხოვრებელი სახლის ეზოში მდებარე სამზარეულოში, შელაპარაკებისას,
ფ-----მა, არარეგისტრირებულ ქორწინებაში მყოფ
მეუღლეს-ე-----ს, რომელთან ერთადაც მუდმივად ეწევა ერთიან საოჯახო
მეურნეობას, არასრულწლოვანი შვილის, 10 წლის ტ-----ს თანდასწრებით,
სამჯერ ჩაარტყა ჯოხი თავის არეში, რის გამოც ელენა საფაროვამ ყველა
შემთხვევაში განიცადა ფიზიკური ტკივილი.

განაჩენი სააპელაციო წესით გაასაჩივრა ბოლნისის რაიონული პროკურატურის
პროკურორმა ნ-----მა, რომელმაც მოითხოვა ცვლილების შეტანა ბოლნისის
რაიონული სასამართლოს 2018 წლის 29 ოქტომბრის განაჩენში და მსჯავრდებულ ფ-----
-----ისთვის უფრო მკაცრი და სამართლიანი სასჯელის განსაზღვრა.

აპელანტი აღნიშნულის საფუძვლად მიუთითებს იმ გარემოებებს, რომ პირველი
ინსტანციის მოსამართლემ სასაჯელის დანიშვნისას არ გაითვალისწინა დანაშაულის
ჩადენის ხერხი, მოტივი, გარემოებები, ბრალდებულის პიროვნება, რომ ჩადენილი
დანაშაული თავისი ხასიათიდან გამომდინარე არის მომეტებული საფრთხის შემცველი.

პალატამ განიხილა რა აღნიშნული სისხლის სამართლის საქმე, შეამოწმა სააპელაციო
საჩივრის საფუძვლიანობა, შეაფასა საქმეზე შეკრებილი მტკიცებულებები, მიიჩნია რომ
სააპელაციო საჩივრის მოთხოვნა არ უნდა დაკმაყოფილდეს შემდეგ გარემოებათა გამო:

პალატა თვლის, რომ პირველი ინსტანციის სასამართლომ სრულად დაადგინა საქმის
ფაქტობრივი გარემოებები და სწორი სამართლებრივი შეფასება მისცა ფ-----
ის მიერ განხორციელებულ ქმედებას. ფ-----ის მიერ დანაშაულის ჩადენის
ფაქტი, გარდა მსჯავრდებულის აღიარებითი ჩვენებისა, დადასტურებულია საქმეში
არსებული მტკიცებულებებით, კერძოდ: დაზარალებულ ე-----ს, მოწმე ნ-----

-----ს გამოკითხვის
ოქმებით, შემთხვევის ადგილის დათვალიერების ოქმით და სსიპ ლევან სამხარაულის
სახელობის სასამართლო ექსპერტიზის ეროვნული ბიუროს 2018 წლის 29 აგვისტოს
სასამართლო-სამედიცინო ექსპერტიზის №006085318 დასკვნით, რომლებიც მხარეებს
სადავოდ არ გაუხდიათ და საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 73-
ე მუხლის „დ“ ქვეპუნქტის თანახმად, სასამართლოს მიერ მიღებული იქნა გამოკვლევის
გარეშე.

რაც შეეხება სახელმწიფო ბრალმდებლის სააპელაციო საჩივრის მოთხოვნას,
მსჯავრდებულისათვის უფრო მკაცრი და სამართლიანი სასჯელის განსაზღვრის
თაობაზე, პალატა ვერ გაიზიარებს, ვინაიდან მიაჩნია, რომ პირველი ინსტანციის
სასამართლომ კანონის მოთხოვნის შესაბამისად, სასჯელის დანიშვნის დროს, სრულად
გაითვალისწინა ჩადენილი დანაშაულის მოტივი, მიზანი, ქმედებაში გამოვლენილი
მართლსაწინააღმდეგო ნება, ქმედების განხორციელების სახე, ხერხი,
მართლსაწინააღმდეგო შედეგი, მსჯავრდებულის პიროვნება, პასუხისმგებლობის
შემამსუბუქებელი გარემოებები, რომ იგი აღიარებს და ინანიებს ჩადენილ დანაშაულს,

პასუხისმგებლობის დამამძიმებელი გარემოებები არ გააჩნია, აგრეთვე გათვალისწინებული იქნა ის გარემოებები, რომ ფ-----ი არ არის წარსულში ნასამართლევია, დაზარალებულმა განცხადებით მიმართა სასამართლოს და ითხოვა მეუღლის გათავისუფლება პატიმრობისაგან, იმ გარემოებებზე დაყრდნობით, რომ მათ ყავთ არასრულწლოვანი შვილი, აპატია ფ-----ს ჩადენილი ქმედება და შერიგდნენ, მეუღლე არის მისი ოჯახის ერთადერთი მარჩენალი და ისე განუსაზღვრა მას, სასჯელი, რასაც პალატაც ეთანხმება და თვლის, რომ ფ-----ისათვის დანიშნული სასჯელი სრულად უზრუნველყოფს სასჯელის მიზნებს, ახალი დანაშაულის თავიდან აცილებას და დამნაშავის რესოციალიზაციას.

ასევე პალატა განმარტავს, რომ სასამართლომ სასჯელის სამართლიანობა უნდა შეაფასოს ყოველ კონკრეტულ შემთხვევაში სასჯელის ინდივიდუალიზაციის პრინციპის გათვალისწინებით. თითოეული ჩადენილი ქმედება და მისი ჩამდენი პირი, თავისი ინდივიდუალობით გამოირჩევა, შესაბამისად, სწორედ ამ გარემოების გათვალისწინებით დანიშნული სასჯელი უნდა იყოს მკაცრად პერსონალური, თანაზომიერი და პროპორციული მსჯავრდებულის პიროვნებასა და ჩადენილი დანაშაულის სიმძიმესთან.

პალატა აღნიშნავს, რომ ევროპის საბჭოს მინისტრთა კომიტეტის პოზიციით სასჯელის სახით თავისუფლების აღკვეთის გამოყენება განიხილება, როგორც უკიდურეს შემთხვევაში გამოსაყენებელი სანქცია ან ღონისძიება, რომელიც უნდა გამოიყენებოდეს მხოლოდ იმ შემთხვევაში, როდესაც დანაშაულის სიმძიმე სხვა სანქციების და ღონისძიებათა გამოყენებას აშკარად არაადეკვატურად გამოაჩენს.

ამასთან, პალატა ითვალისწინებს იმ გარემოებასაც, რომ ფ-----ი თითქმის ორი თვის განმავლობაში იმყოფებოდა პატიმრობაში, ხოლო სააპელაციო საჩივარში არ ყოფილა მითითებული რაიმე ახალ გარემოებაზე, რომელიც შეიძლება გამხდარიყო განსაზღვრული სასჯელის შეცვლის საფუძველი.

ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე პალატა თვლის, რომ ბოლნისის რაიონულ სასამართლოს 2018 წლის 29 ოქტომბრის განაჩენი ფ-----ის მიმართ უნდა დარჩეს უცვლელად.

ს ა რ ე ზ ო ლ უ ც ი ო ნ ა წ ი ლ ი :

პალატამ იხელმძღვანელა რა საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 298-ე მუხლის პირველი ნაწილის „დ“ ქვეპუნქტით

დ ა ა დ გ ი ნ ა :

ბოლნისის რაიონული პროკურატურის პროკურორ ნ-----ის სააპელაციო საჩივრის მოთხოვნა არ დაკმაყოფილდეს.

ბოლნისის რაიონულ სასამართლოს 2018 წლის 29 ოქტომბრის განაჩენი დარჩეს

უცვლელად.

ფ-----ი ცნობილ იქნეს დამნაშავედ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისათვის და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს თავისუფლების აღკვეთა 1 (ერთი) წლის და 3 (სამი) თვის ვადით, რაც საქართველოს სსკ-ის 63-ე მუხლის საფუძველზე ჩაეთვალოს პირობითად და საქართველოს სსკ-ის 64-ე მუხლის საფუძველზე, გამოსაცდელ ვადად დაუდგინდეს 1 (ერთი) წელი და 6 (ექვსი) თვე.

საქართველოს სსკ-ის 66-ე მუხლისა და „არასაპატიმრო სასჯელთა აღსრულების წესისა და პრობაციის შესახებ“ საქართველოს კანონის მე-5 მუხლის თანახმად, განაჩენის აღსრულებაზე კონტროლი დაევალოს არასაპატიმრო სასჯელთა აღსრულებისა და პრობაციის ეროვნული სააგენტოს პრობაციის ბიუროს მსჯავრდებულის საცხოვრებელი ადგილის მიხედვით.

საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 65-ე მუხლის თანახმად, განემარტოს მსჯავრდებულს, რომ გამოსაცდელი ვადის განმავლობაში, პრობაციის ბიუროს ნებართვის გარეშე არ შეიცვალოს მუდმივი ბინადრობის ადგილი.

მსჯავრდებულ ფ-----ის მიმართ გამოყენებული აღკვეთის ღონისძიება - პატიმრობა, გაუქმებულია.

ფ-----ს სასჯელის მოხდის ვადაში ჩაეთვალოს პატიმრობაში ყოფნის დრო 2018 წლის 31 აგვისტოდან 2018 წლის 29 ოქტომბრის ჩათვლით.

განაჩენი შეიძლება გასაჩივრდეს საკასაციო წესით საქართველოს უზენაესი სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატაში, გამოტანიდან ერთი თვის ვადაში, თბილისის სააპელაციო სასამართლოს მეშვეობით.

მოსამართლე:

მ. ხოლოაშვილი